

har vist sin Interesse for denne Sag ved at stille 50 000 Kr. til Raadighed for Opførelse af Væksthuse til Forsøg. Den har sagt til Ministeriet: Vi vil give Afkald paa vort Tilskud — der her paa denne Finanslov er opført til 4 000 Kr. —, hvis vi maa faa disse Forsøg. Jeg mener, at naar det har saa stor Interesse, bør saadanne Forsøg iværksættes. Men paa et Tidspunkt, hvor vi nedskærer over det hele og ikke mindst paa Landbrugets Planteavlsvorsøg, vilde det se underligt ud, om vi samtidig foretog en Udvidelse af Havebrugsvorsøgene, og det vilde være urimeligt, om vi ikke undersøgte, om der er Mulighed for en Indskrænkning.

Her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, som talte saa indtrængende om Bevarelsen af Hornum Forsøgsstation, at det jo ikke er Meningen at flytte disse Forsøg fra Hornum til Lyngby. Det er to saa vidt forskellige Ting, det her drejer sig om, at de overhovedet ikke kan sammenstilles. Men jeg forstaaer jo udmærket godt, at Befolkningen paa de Egne, her er Tale om, Befolkningen omkring Hornum Havebrugsvorsøgsstation, Befolkningen omkring Studsgaard Forsøgsstation og paa Fyn Befolkningen omkring Aarslev Forsøgsstation, med stor Beklagelse ser disse Stationer blive nedlagt. Jeg vidste i Forvejen, at det vilde være Tilfældet. Jeg kender de Mænd, der staar som Ledere af disse Forsøgsstationer, og jeg ved, i hvor høj Grad deres Virksomhed paaskønnes af den Befolkning, mellem hvilken de lever. Jeg ved, med hvor stor Interesse disse Forsøgsstationers Arbejde omfattes af Befolkningen, og jeg ved ogsaa, hvad disse Forsøgsstationer betyder som Læreapparat, som Demonstrationsmateriale, som Skole for hele Egnens Befolkning. Men der er her en Ting, som jeg gerne vil fremhæve overfor det høje Tings Medlemmer, og det er, at alt det, som den lokale Befolkning, Egnens Befolkning, sætter Pris paa og gerne vil bevare og opretholde, er ikke det, der koster de mange Penge. Det, der koster de mange Penge i det store Budget, vi her arbejder med, og det, som medfører, at en saadan enkelt Forsøgsstation kommer til at koste mellem 40 000 og 50 000 Kr. om Aaret, det er hele den Maade, hvorpaa selve Forsøgsarbejdet skal udføres, det er alle de Maalinger, Tællinger, Vejninger og Analyser, der udføres i Tusindvis for hver enkelt Forsøgsrække paa en saadan Forsøgsstation. Resultatet af hele dette Arbejde, det egentlige Forsøgsarbejde, som først kommer frem i de trykte Beretninger,

der spredes ud til hele Almenheden, til hele Landets Befolkning, er ikke det, som den lokale Egnens Befolkning i Virkeligheden ser og er optaget af. Nej, det, som den lokale Egnens Befolkning ser og er optaget af, er f. Eks. at se Læbælter blive plantet, holdt rene, vokse op og blive passet paa den rigtige Maade. De siger: Dér kan I se, tag til Studsgaard, eller tag til Hornum, saa skal I se, at der kan vokse Læbælter her! De ser Frugttræer blive plejet, de ser, hvorledes det hele bliver lagt til Rette, og hvordan det bliver passet. De ser, hvorledes det vokser, og det gaar over hele Egnen: Dér kan I se, at der kan meget vel gro Frugttræer her! Naar der saa kommer et Forslag frem som dette her, siger de: Det er dog for galt, at i den Have, som vi har været saa glade ved at se i denne vor barske Egn, skal Øksen nu lægges ved Træernes Rødder, og de skal omhugges!

Men dette har jo slet ikke været Meningen. Nej, Meningen er, at Forsøgsvirksomheden med Statens Planteavlsudvalg i Spidsen og med de af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne indvalgte Repræsentanter skal se paa i hele Landets Planteavls Interesse — baade Landbrugets og Havebrugets —, at der træffes Bestemmelse om: Hvor er det, vi skal gøre Fremstød, og hvor kan vi trække os tilbage? Det skal Rigsdagen som Helhed ogsaa se paa. Men samtidig skal vi ikke glemme den paagældende Egnens Befolknings Interesse. Og her er det min bestemte Opfattelse, at det, som Befolkningen sætter Pris paa og ikke vil miste, og det, som dens Repræsentanter her i Dag har talt om, det kan Landboforeningerne og Husmandsforeningerne meget godt med deres smaa og fattige Midler ved beskedne Tilskud fra Staten opretholde. Og jeg forsikrer det høje Ting om, at den Omstændighed, at det er Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, der selv tager Bestemmelsesretten over det, saaledes at det bliver deres egen Forevisningshave eller deres egen Demonstrationsmark, medfører ikke, at Interessen bliver ringere for det, end naar det er Staten og Statens Funktionærer, der driver Virksomhederne.

Derfor vil jeg sige, at det har aldrig noget Øjeblik været min Hensigt, at de Bygninger, der staar ved Aarslev Forsøgsstation, Studsgaard Forsøgsstation eller Hornum Havebrugsvorsøgsstation, skulde sløjfes eller sælges til en eller anden, der vilde drive almindeligt Gaardbrug dér. Det har været mit Ønske, at den paagældende Egnens Befolkning gennem Foreningerne af